

z dnia....., zgłoszony przez

**UCHWAŁA NR
RADY MIEJSKIEJ W BIELSKU-BIAŁEJ**

z dnia r.

**w sprawie rozpatrzenia skargi z 22 kwietnia 2026 r. na celową dyskryminację, działania odwetowe,
naruszenie dóbr osobistych i naruszenie prawa miejscowego przez Dyrektora Zakładu Gospodarki
Mieszkaniowej w Bielsku-Białej**

Na podstawie Na podstawie art. 18b ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2026 r. poz. 662) oraz §2 Regulaminu Komisji Skarg, Wniosków i Petycji Rady Miejskiej w Bielsku-Białej, stanowiącego załącznik Nr 3 do Statutu Miasta Bielska-Białej (t.j. Dz. Urz. Woj. Śląskiego z 2022 r. poz. 8040)

**Rada Miejska
p o s t a n a w i a**

§ 1. W wyniku przeprowadzonego postępowania w sprawie rozpatrzenia skargi z 22 kwietnia 2026 r. na celową dyskryminację, działania odwetowe, naruszenie dóbr osobistych i naruszenie prawa miejscowego przez Dyrektora Zakładu Gospodarki Mieszkaniowej w Bielsku-Białej, uznać skargę za bezzasadną.

§ 2. Prawne i faktyczne argumenty decydujące o zajęтым stanowisku w sprawie zawiera uzasadnienie do niniejszej uchwały.

§ 3. Upoważnić Przewodniczącą Rady Miejskiej do udzielenia odpowiedzi Skarżącemu o sposobie rozpatrzenia skargi oraz o treści art. 239 KPA.

§ 4. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Komisji Skarg, Wniosków i Petycji

Janusz Buzek

Załącznik do uchwały nr
Rady Miejskiej w Bielsku-Białej
z dnia.....2026 r.

Uzasadnienie

23 kwietnia 2026 r. do Komisji Skarg, Wniosków i Petycji Rady Miejskiej Bielska-Białej (KSWiP) przekazana została skarga pana S.P. (Skarżący) z datą wpływu 22 kwietnia 2026 r. „na celową dyskryminację, działania odwetowe i naruszenie dóbr osobistych i naruszenie prawa miejscowego przez Dyрекcję Zakładu Gospodarki Mieszkaniowej w Bielsku-Białej” (ZGM).

W treści skargi Skarżący zarzuca ZGM:

1. dyskryminację i niedotrzymanie publicznej obietnicy;
2. poświadczenie nieprawdy;
3. celowe działania odwetowe;
4. oficjalne przyznanie się do łamania prawa;
5. celowe nękanie;
6. dyskryminacja i manipulacja kryteriami;
7. narażenie życia.

KSWiP podczas posiedzenia 23 lipca 2026 r., po zapoznaniu się z przedmiotem sprawy, w tym z pisemnymi wyjaśnieniami Prezydenta Miasta oraz po przeprowadzonej dyskusji uznała skargę za bezzasadną.

Komisja ustaliła poniższe fakty i okoliczności dotyczące treści skargi.

Wszystkie podnoszone w skardze zarzuty były weryfikowane w ramach korespondencji kierowanej przez Skarżącego do ZGM. Stanowisko ZGM w tej sprawie wraz z odniesieniem się do poszczególnych zarzutów zostało wyartykułowane w załączonej do skargi przez Skarżącego korespondencji.

Skarżący złożył wniosek o najem lokalu w kwietniu 2024 r. Wniosek był brany pod uwagę przy opracowywaniu list wynajmu lokali w 2025 r. i został ujęty na liście wynajmu mieszkań. Listy zostały zatwierdzone we wrześniu 2025 r. Dokumentacja zgromadzona w sprawie Skarżącego była kompletna, a wszystkie okoliczności istotne dla rozpatrzenia i zrealizowania wniosku w niej zawarte zostały uwzględnione. W październiku 2025 r. Skarżący złożył aktualizację wniosku, a w styczniu 2026 r. otrzymał propozycję zawarcia umowy najmu. Złożona propozycja odpowiadała strukturze gospodarstwa domowego Skarżącego i jego możliwościom ponoszenia późniejszych kosztów utrzymania lokalu a także potrzebom wynikającym z rodzaju niepełnosprawności.

Propozycja dotyczyła lokalu przy ul. Sterniczej, o pow. 33,30 m², składającego się z kuchni, wc i łazienki, pokoju oraz przedpokoju a także piwnicy. Mieszkanie zlokalizowane jest na 9 piętrze w budynku z windą. Jest to istotne o tyle, że zgodnie z przedłożoną we wniosku dokumentacją, Skarżący posiada orzeczenie o niepełnosprawności ruchowej w stopniu znacznym (porusza się o kulach), a zatem składana propozycja zawarcia umowy najmu lokalu, musiała odpowiadać potrzebom wynikającym z rodzaju niepełnosprawności (a nie stopnia niepełnosprawności). Winda jest co do zasady najskuteczniejszym sposobem likwidacji pionowych barier architektonicznych, dlatego obiektywnie przedmiotowy lokal odpowiada potrzebom osoby z ograniczeniami ruchowymi (nie poruszającej się na wózku, a która porusza się o kulach).

Zaproponowany lokal wymagał dostosowania go do własnych, indywidualnych potrzeb, m.in. w zakresie montażu białego, malowania czy położenia płytek. Skarżący odmawiając przyjęcia propozycji, nie wyraził woli skorzystania z deklaracji ZGM co do udzielenia wsparcia w tym zakresie i przygotowania lokalu gotowego do zamieszkania. Skarżący zarzucił także, że przedmiotowa propozycja nie odpowiada jego udokumentowanym potrzebom zdrowotnym, jest przez to zagrożeniem dla jego zdrowia i życia a także stanowi naruszenie szeregu norm prawnych wynikających m.in. z Konstytucji czy prawa międzynarodowego).

Odmowa przyjęcia lokalu przez Skarżącego także została uznana przez Zespół ds. wskazywania propozycji mieszkaniowych za nieuzasadnioną. 25 czerwca 2026 r. do Skarżącego zostało wystosowane wezwanie do aktualizacji wniosku w celu złożenia kolejnej propozycji zawarcia umowy najmu lokalu.

Wskazać należy, że ZGM jako jednostka organizacyjna gminy działa na podstawie i w granicach prawa. Kwestia zarządzania mieszkaniowym zasobem komunalnym uregulowana jest w *ustawie z dnia 21 czerwca 2001 r. o ochronie praw lokatorów, mieszkaniowym zasobie gminy i o zmianie Kodeksu cywilnego*, natomiast procedura rozpatrywania wniosków o najem i zawierania umów najmu określa *uchwała Nr XXV/624/2020 Rady Miejskiej w Bielsku-Białej z dnia 17 listopada 2020 r. w sprawie przyjęcia „Zasad wynajmowania lokali wchodzących w skład mieszkaniowego zasobu Miasta Bielska-Białej”*. Kwestie składania propozycji zawarcia umowy najmu oraz ewentualnego rozpatrywania odmów przyjęcia tych propozycji leżą w gestii powołanego w tym celu Zespołu. Kolegialność przedmiotowych decyzji zapewnia transparentność tego procesu przy jednoczesnym wykluczeniu arbitralności i wpływu czynników pozamerytorycznych. Jakkolwiek złożona propozycja nie odpowiadała subiektywnym oczekiwaniom Skarżącego, to odpowiada obowiązującym przepisom, które w §24 ust. 2 ww. uchwały stanowią, iż Wynajmujący proponuje lokal osobie uprawnionej, dostosowując propozycję mieszkaniową do liczby członków jej gospodarstwa domowego i możliwości ponoszenia przez nią późniejszych kosztów eksploatacji lokalu, a ponadto, w §29 ww. uchwały wskazuje się, że gdy wnioskodawca jest osobą niepełnosprawną lub w rodzinie wnioskodawcy występuje niepełnosprawność, Wynajmujący dostosowując propozycję mieszkaniową powinien uwzględnić rzeczywiste potrzeby wynikające z rodzaju niepełnosprawności, a w szczególności: powierzchnię lokalu, jego położenie na odpowiedniej kondygnacji z uwagi na występujące w rodzinie wnioskodawcy schorzenia narządów ruchu oraz możliwość zapewnienia swobodnego funkcjonowania w lokalu osobie niepełnosprawnej i innym członkom gospodarstwa domowego. Z powyższego wynika, że Wynajmujący zobowiązany jest dostosować propozycję zawarcia umowy najmu lokalu do „rzeczywistych potrzeb wynikających z niepełnosprawności” a nie „stopnia niepełnosprawności”.

KSWiP ustaliła, że wzięwszy pod uwagę warunki zaoferowanego Skarżącemu lokalu, jak również jego sytuację, w sytuacji ograniczonego zasobu, Zespół, spośród dyspozycyjnych lokali, zaproponował ten, który w najwyższym stopniu, odpowiadał jego potrzebom wynikającym z ograniczeń ruchowych (Skarżący porusza się samodzielnie, z pomocą kul, a budynek wyposażony jest w windy).

KSWiP uzyskała następujące informacje w zakresie sformułowanych w skardze zarzutów:

Ad 1. Zarzut dyskryminacji i niedotrzymania publicznej obietnicy – jedyne deklaracje jakie mogły paść z ust przedstawicieli Miasta w kontekście przeznaczenia lokali na nowopowstałym osiedlu przy ul. Wapiennej i ul. Ludwika Solskiego dotyczą zapewnienia lokali osobom o najniższych dochodach, które uzyskały uprawnienie do zawarcia umowy najmu lokalu w ramach opracowywania list wynajmu lokali, na podstawie wyroku sądu lub posiadają prawo do lokalu zamiennego. Inne deklaracje nie znajdowałyby umocowania w przepisach. Nie ma zatem miejsca tzw. przyrzeczenie publiczne, o którym mowa w art. 919 Kodeksu cywilnego, a które Skarżący zdaje się sugerować. Listy opracowywane są rokrocznie tym niemniej nie oznacza to, iż w całości są od razu realizowane. Z uwagi na okres oczekiwania, w momencie dysponowania odpowiednim lokalem, proponuje się jego najęcie gospodarstwu domowemu z najstarszej listy. W odniesieniu do zarzutu Skarżącego, ograniczenie wskazywania lokali na nowopowstałym osiedlu tylko osobom z „tegorocznej” listy stanowiłoby właśnie działanie dyskryminujące wnioskodawców z list wcześniejszych lub późniejszych. Stanowisko Skarżącego sprowadza się do zarzutu dyskryminacji jego osoby w związku z niewskazaniem mu propozycji zawarcia umowy najmu lokalu położonego właśnie w obrębie nowopowstałego osiedla.

Aktualnie z 205 lokali zasiedlone zostały 102 lokale. Spośród 103 wolnych lokali 53 zostały wskazane już do zasiedlenia. Z 50 pozostałych wolnych lokali 5 pozostaje przeznaczonych na realizację programu „Za życiem” oraz 5 na realizację zadań Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej. Pozostaje zatem 40 wolnych lokali w tym 6 dostosowanych do potrzeb osób z niepełnosprawnościami. Skarżący prowadzi jednoosobowe gospodarstwo domowe i żaden z pozostałych dyspozycyjnych lokali dostosowanych do potrzeb osób z niepełnosprawnością nie odpowiada potrzebom takiego gospodarstwa, ponieważ wszystkie te lokale posiadają powierzchnię powyżej 50 m². Wszystkich lokali zlokalizowanych na parterze, przystosowanych do potrzeb osób z niepełnosprawnościami jest 24 z czego 11 przeznaczonych jest na realizację programu „Za życiem”. Z lokali przystosowanych do potrzeb osób z niepełnosprawnościami 9 zostało zasiedlonych, w tym w ramach programu „Za życiem” (wszystkie zostały wskazane osobom poruszającym się na wózkach inwalidzkich).

Ad 2. Zarzut poświadczania nieprawdy przez Dyrektora ZGM – stwierdzenie, iż lokale „zawsze są do remontu” odnosiło się do lokali wskazywanych w ramach list wynajmu lokali. Remont nie jest obowiązkowy – możliwe jest wystąpienie do ZGM o wsparcie w zakresie prac adaptacyjnych (np. malowanie ścian czy wymiana paneli noszących ślady użytkowania). Osoby uprawnione do zawarcia umowy najmu socjalnego (czyli osoby w tzw. niedostatku) otrzymują propozycje lokali, przygotowanych do zamieszkania – niewymagające prac adaptacyjnych. Ponadto celem działalności ZGM jest m.in. właśnie zaspokajanie potrzeb mieszkaniowych osób o najniższych dochodach – fakt, że złożona propozycja mieszkaniowa nie odpowiadała indywidualnym oczekiwaniom Skarżącego nie świadczy o dyskryminowaniu go i negatywnej motywacji ZGM.

Ad 3. Zarzut celowych działań odwetowych – skarga na pracownika ZGM miała miejsce i została uznana za częściowo zasadną, tym niemniej zasadność tejże skargi odnosiła się do braku cierpliwości pracownika względem prowokacyjnego, napastliwego zachowania Skarżącego, a nie nękania „wymogami dostarczania zbędnych dokumentów”, o czym mowy być nie mogło z uwagi na brak cech nękania czy szykanowania oraz poniższe.

Zgodnie z §2 ust. 3 ww. uchwały: „3. Z zastrzeżeniem § 15 ust. 3 niniejszej uchwały, wniosek zostaje pozytywnie zweryfikowany jeżeli wnioskodawca zamieszkuje na terenie Miasta, spełnia jedno z kryteriów dochodowych określonych w § 4 i § 5, a ponadto w przypadku wniosku o najem lokalu na czas nieoznaczony spełnia przynajmniej jeden z warunków zamieszkiwania określonych w § 7 niniejszej uchwały, a w przypadku wniosku o wynajem lokalu w ramach najmu socjalnego lokalu nie posiada tytułu prawnego do innego lokalu. Weryfikacji podlegają wyłącznie kompletne wnioski.” Następnie §15 ust. 4-6 ww. uchwały stanowi: „Rozpatrywanie spraw dotyczących najmu lokalu wchodzącego w skład mieszkaniowego zasobu Miasta Bielska-Białej odbywa się na pisemny wniosek osoby ubiegającej się o zawarcie umowy najmu. Wnioski o wynajem lokalu z mieszkaniowego zasobu Miasta przyjmuje Wynajmujący. (...)”

4. Wniosek, o którym mowa w ust. 1 niniejszego paragrafu, powinien zawierać w szczególności:

- 1) dane osobowe wnioskodawcy oraz osób objętych wnioskiem;
- 2) informacje mogące mieć wpływ na rozpatrzenie wniosku w szczególności oświadczenie o osiągniętych dochodach i aktualnych warunkach mieszkaniowych;
- 3) dokumenty potwierdzające informacje zawarte we wniosku.

5. Wnioskodawca uzupełnia wniosek, jeżeli dane w nim zawarte zmieniły się i mają wpływ na realizację wniosku, nie później niż w terminie 30 dni od daty wystąpienia zmiany.

6. W przypadku wniosku niekompletnego lub niedopełnienia obowiązku wynikającego z ust. 2 niniejszego paragrafu bądź negatywnego wyniku weryfikacji wniosku, Wynajmujący odstępuje od jego realizacji. Ponowne ubieganie się o najem lokalu wchodzącego w skład mieszkaniowego zasobu Miasta wymaga złożenia odrębnego wniosku.”

Żądanie dokumentu potwierdzającego stan cywilny wnioskodawcy (w tym przypadku żądanie wyroku rozwodowego) w kontekście chociażby art. 28¹ ustawy z dnia 25 lutego 1964 r. – Kodeks rodzinny i opiekuńczy (Jeżeli prawo do mieszkania przysługuje jednemu małżonkowi, drugi małżonek jest uprawniony do korzystania z tego mieszkania w celu zaspokojenia potrzeb rodziny. Przepis ten stosuje się odpowiednio do przedmiotów urządzenia domowego), w związku z art. 680¹ §1 Kodeksu cywilnego (§ 1. Małżonkowie są najemcami lokalu bez względu na istniejące między nimi stosunki majątkowe, jeżeli nawiązanie stosunku najmu lokalu mającego służyć zaspokojeniu potrzeb mieszkaniowych założonej przez nich rodziny nastąpiło w czasie trwania małżeństwa. Jeżeli między małżonkami istnieje rozdzielnosc majątkowa albo rozdzielnosc majątkowa z wyrównaniem dorobków do wspólności najmu stosuje się odpowiednio przepisy o wspólności ustawowej.”) było w pełni uzasadnione.

Ad 4. Przyznanie się przez Dyrektora ZGM do łamania prawa – Skarżący wyrywa z kontekstu sformułowania, które w odpowiedzi na sformułowane przez niego pytania cytowano w piśmie ZGM. Skarżący w ramach dostępu do informacji publicznej wniósł o przedstawienie informacji o wykształceniu i przygotowaniu zawodowym członków Komisji, które uprawnia ich do dokonywania samodzielnej oceny potrzeb zdrowotnych wnioskodawców w oderwaniu od wiążących orzeczeń o znacznym stopniu niepełnosprawności oraz decyzji ZUS. W odpowiedzi Dyrektor ZGM wskazał, że „weryfikacja potrzeb zdrowotnych wynikających z orzeczeń o niepełnosprawności” nie jest zadaniem Komisji (zakładając, że Skarżącemu chodziło o Zespół ds. opracowania list wynajmu lokali). Zespół nie posiada bowiem uprawnień do weryfikowania stanu zdrowia wnioskodawców, gdyż urzędnicy nie są medykami – ewentualne orzeczenie

o niepełnosprawności dołączone do wniosku to informacja, która wpływa na ocenę wniosku (niepełnosprawność jest punktowana) i jako taka nie podlega weryfikacji – jest faktem. Weryfikacja to czynności, których celem jest sprawdzenie autentyczności, słuszności i poprawności czegoś lub skorygowanie stwierdzonych błędów. Zespół weryfikuje przedstawioną sytuację wnioskodawców pod kątem spełniania kryteriów wskazanych w ustawie oraz w uchwale a także dokonania oceny wniosku na Kwestionariuszu Kwalifikacji Punktowej (§10 uchwały w związku z §19-20) w celu opracowania list wynajmu lokali w danym roku. Także na żadnym z etapów realizacji wniosku nie istnieją podstawy do jakiegokolwiek weryfikacji potrzeb zdrowotnych wynikających z tych dokumentów – przedłożone dokumenty stanowią informację o konieczności lub jej braku w zakresie wskazania lokalu ze szczególnymi udogodnieniami (nie każda niepełnosprawność wynika z ograniczeń ruchowych i nie każda niepełnosprawność wymaga lokalu ze szczególnymi cechami, ale każda (wskazana w uchwale) niepełnosprawność jest punktowana).

Ad 5. Zarzut celowego nękania – Jak wskazano w Ad 3. W interesie Skarżącego było wskazanie mu aby złożył kompletny wniosek. ZGM był uprawniony do żądania dokumentów potwierdzających dane zawarte we wniosku, co miało charakter jednorazowy i wyklucza z definicji fakt nękania czy jakichkolwiek uprzedzeń. Informowanie o konieczności złożenia kompletnego wniosku jest standardowym działaniem dotyczącym każdego wnioskodawcy, który zamierza lub złożył wniosek niekompletny.

Ad 6. Zarzut dyskryminacji i manipulacji kryteriami – lokale dostosowane do potrzeb osób z niepełnosprawnościami przy ul. Wapiennej i ul. Ludwika Solskiego, zostały wynajęte osobom poruszającym się na wózkach inwalidzkich oraz rodzinom w ramach programu „Za życiem” (wymóg Banku Gospodarstwa Krajowego, który dofinansowywał inwestycję). Przy proponowaniu lokali nie ma znaczenia stopień niepełnosprawności, tylko jej rodzaj, który może determinować wskazanie lokalu z określonymi udogodnieniami w zakresie wyposażenia, lokalizacji, wielkości. Ponadto wskazywana propozycja musi odpowiadać strukturze danego gospodarstwa domowego oraz możliwościom ponoszenia przez nie późniejszych kosztów utrzymania lokalu.

Ad 7. Zarzut narażenia życia – winda jest najpowszechniejszą formą likwidacji barier pionowych. Skarżący choć ma trudności w poruszaniu się to jednak porusza się samodzielnie, z pomocą kul.

Wskazane naruszenia przepisów nie mają miejsca, a to z uwagi na poniższe:

- art. 4 ust. 1 i 2 oraz art. 6 pkt 1 lit. c), art. 7 pkt 2 ustawy z dnia 19 lipca 2019 r. o zapewnieniu dostępności osobom ze szczególnymi potrzebami – ZGM nie zapewnia potrzeb zdrowotnych tylko potrzeby mieszkaniowe z ewentualnym uwzględnieniem potrzeb wynikających z rodzaju niepełnosprawności, którym została przypisana wartość punktowa oraz które znalazły odzwierciedlenie w złożonej propozycji mieszkaniowej. Jakkolwiek propozycja ta nie odpowiadała oczekiwaniom Skarżącego to była zgodna z przepisami. Ponadto wskazana ustawa dotyczy zapewnienia szeroko pojętej dostępności w związku z prowadzoną działalnością, co sprowadza się do zapewnienia równego dostępu do oferowanych usług, a zatem chodzi o dostosowanie siedziby w taki sposób, aby zapewnić dostępność architektoniczną, cyfrową, informacyjno-komunikacyjną etc.

- art. 19 Konwencji ONZ o prawach osób niepełnosprawnych – ZGM nie dysponuje narzędziami przymusu w zakresie remontów lokali, w ramach realizacji uprawnienia do najmu lokalu na czas nieoznaczony ZGM składa propozycję zawarcia umowy najmu konkretnego lokalu, która może zostać przyjęta lub nie. W razie nawet nieuzasadnionej odmowy przyjęcia propozycji, ZGM składa kolejną propozycję zawarcia umowy najmu. Najdalej idącą sankcją nieuzasadnionych odmów jest umieszczenie takiego wnioskodawcy na ostatniej pozycji danej listy co wpłynie jedynie na wydłużenie okresu oczekiwania na odpowiadający najemcy lokal.

W odniesieniu do sformułowanych przez Skarżącego wniosków KSWiP ustaliła:

1. Wniosek o unieważnienie czynności Zespołu z uwagi na pominięcie kryteriów zdrowotnych oraz rewizji procesu przydziału lokali przy ul. Wapiennej i Solskiego pod kątem zgodności z publicznymi deklaracjami Prezydenta Miasta oraz rzetelności weryfikacji stopni niepełnosprawności.

Brak podstaw do unieważnienia czynności Zespołu, bowiem odpowiadają one przepisom i poszczególnym stanom faktycznym.

2. Wniosek o wskazanie lokalu na niskiej kondygnacji w standardzie umożliwiającym natychmiastowe zamieszkanie.

W dacie dysponowania odpowiednim lokalem oraz po złożeniu aktualizacji wniosku, która potwierdzi spełnianie kryteriów określonych w ww. uchwale, zostanie wskazana kolejna propozycja mieszkaniowa uwzględniająca §24 ust. 2 oraz §29 teŹe uchwały.

3. Wniosek o przeprowadzenie kontroli przez Komisję w zakresie przydziałów lokali pod kątem rzetelności weryfikacji stopni niepełnosprawności oraz czy osoby zamieszkujące tam wraz z małoletnimi posiadają tytuły prawne do innych lokali. Ponadto czy osoby tam zamieszkujące celowo nie zaniŹyły dochodów i nie pozbyły się nieruchomości w celu otrzymania lokalu i kiedy złożyły wnioski o lokale.

Przydziały lokali nie funkcjonują – składane są propozycje zawarcia umowy najmu, które można przyjąć lub nie. W ramach weryfikacji wniosku i jego późniejszej realizacji nie są weryfikowane stopnie niepełnosprawności – przyznawana jest punktacja w oparciu o przedłoŹone dokumenty a na etapie składania propozycji mieszkaniowej brany jest pod uwagę rodzaj niepełnosprawności, który moŹe determinować określone cechy proponowanego lokalu.

Zgodnie z otrzymaną przez KSWiP informacją, ZGM stanowczo zaprzecza twierdzeniom SkarŹącego jakoby orzeczenia lekarskie były nieistotne w procesie rozpatrywania i realizacji wniosków o najem co miałyby podwaŹać sens istnienia systemu pomocy osobom niepełnosprawnym w Bielsku-Białej. Są one nieuprawnione i stanowią element manipulacyjnej retoryki SkarŹącego. Dokumenty stanowiące o stopniu niepełnosprawności wnioskodawców lub osób objętych wnioskami o najem lokalu z mieszkaniowego zasobu gminy odpowiadają roli jaką przypisują im przepisy prawa – przypisywana jest im ocena punktowa w procesie weryfikacji wniosku, a na etapie realizacji wniosku wskazują na ewentualność wskazania lokalu posiadającego określone udogodnienia dla danego rodzaju niepełnosprawności. Członkowie Zespołu nie oceniają stanu zdrowia. Zajmują się wyłącznie weryfikacją kompletności dostarczonej dokumentacji.

Ponadto oświadczenia SkarŹącego co do ewentualnego powództwa z tytułu naruszenia dóbr osobistych i odszkodowanie stanowią element batalii o spełnienie konkretnych oczekiwań lokalowych. Wszelkie czynności podjęte w sprawie SkarŹącego znajdują oparcie w przepisach.

Mając na uwadze powyŹsze w ocenie KSWiP nie dostrzeŹono w niniejszej sprawie zarzucanych naruszeń i skargę w zakresie dotyczącym działalności Dyrektora Zakładu Gospodarki Mieszkaniowej w Bielsku-Białej, naleŹy uznać za bezzasadną.

Przewodniczący Komisji Skarg, Wniosków i Petycji

Janusz Buzek